

μίαν ἡμέραν παρ' ὅσον ταχυδρόμος διέτρεξε ποτὲ εἰς δύο. Ταχέως δὲ ἀνακαλύπτεται, καὶ γίνεται πάραυτα τὸ ἀντικείμενον παγκοσμίου περιφρονήσεως καὶ χλευασμοῦ.

Ἐνθυμοῦ λοιπὸν, ὅσον ζῆς, ὅτι οὐδὲν ἄλλο παρ' ἢ ἀκριβῆς ἀλήθεια ἔμπορεῖ νὰ σὲ διαβιβάσῃ ἀπὸ τὸν

κόσμον μὲ ἀβλαβῆ τὴν συνείδησιν ἢ τὴν τιμὴν σου. Δὲν εἶναι μόνον χρέος, ἀλλὰ καὶ συμφέρον σου πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἔμπορεῖς νὰ παρατηρήσῃς, ὅτι οἱ ἀνοητότεροι εἶναι καὶ οἱ φιλοψευδέστεροι. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς φιλαληθείας ἐκάστου, κρίνω καὶ τὴν ποσότητα τοῦ νοῦς αὐτοῦ.

Ο ΦΑΛΑΚΡΟΚΟΡΑΞ.

Ο ΦΑΛΑΚΡΟΚΟΡΑΞ εἶναι περίπου ἰσομεγέθης μὲ Μοσκοβικὴν μεγάλην νῆσσαν· τοὺς τέσσαρας δακτύλους ἔχει διὰ μεμβρανῶν συνενωμένους, τὸν δὲ μέσον ὀδοντωτὸν ὡς πριόνιον, διὰ νὰ κρατῆ μετὰ πλειοτέρας εὐκολίας τοὺς ἀλιευσμένους ἰχθύς. Ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ τράχηλος τοῦ πτηνοῦ τούτου εἶναι κατάμαυρα· τὸ σῶμα παχὺ καὶ βαρὺ, παρεμφερὲς μᾶλλον μὲ τὸ τῆς χηνὸς παρὰ μὲ τὸ τοῦ λάρου· τὸ δὲ ράμφος εὐθύ, ἐκτός πρὸς τὴν ἄκραν, ὅπου γίνεται ἀγκιστροειδές.

Ἄλλὰ μ' ὅλην τὴν φαινομένην βαρύτητα καὶ δυσκυνησίαν αὐτοῦ, ὀλίγα πτηνὰ εὐρίσκονται ἀρπακτικώτερα. Εὐθύς ὀπότεν ὁ χειμὼν πλησιάσῃ, βλέπονται οἱ φαλακροκόρακες διασκορπιζόμενοι κατὰ τὴν παραλίαν, καὶ περὶ τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν, φέροντες ὄλεθρον εἰς ἅπαν τὸ λεπιδωτὸν γένος. Ἐχουν ἀδηφαγίαν παράδοξον, καὶ πέψιν αἰφνιδιωτάτην. Ἡ ὄρεξις αὐτῶν πάντοτε ζητεῖ, καὶ οὐδέποτε χορταίνει. Τοῦτο δὲ πείθανόν ἐστι προέρχεται καὶ ἀπὸ τὴν πληθύν τῶν εἰς τὰ ἐντερὰ των σκωληκίων, γεννωμένων καὶ αὐτῶν ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου λαιμαργίας των. Εἶναι προσέτι ρυπαροὶ καὶ δυσωδέστατοι.

Πολυμόρφους ἰδιότητας ἔχει ὁ φαλακροκόραξ· βλέπεται εἰς τὴν ξηρὰν, ὡς καὶ εἰς τὴν θάλασσαν· ἀλλ' εὖει εἰς γλυκείας λίμνας, ὡς καὶ εἰς τὰ βάθη τοῦ ὕδατος· κτίζει ἐπὶ βράχων ἀποκρήμνων, ὡς καὶ ἐπὶ δένδρων· καὶ θηρεύει ὄχι μόνον τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ τὴν νύκτα.

Διὰ τὸ ἀκάματον αὐτοῦ καὶ τὴν μεγάλην εἰς τὸ ἀλιεῦν ἐπιτηδειότητα παρεκινήθησαν λαοὶ τινες νὰ ἡμερόνωσι τὸ πτηνὸν τοῦτο· εἰς τὴν Κίναν, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ λίμναι καὶ διώρυγες, μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἀλιεῖαν καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη τὸν φαλακροκόρακα. Ἐπὶ τούτου ἀνατρέφονται, λέγει ὁ Le Compte, ὡς ἀλλαχοῦ ἀνατρέφουσι τοὺς κυνηγετικούς ἢ τοὺς ἱερακας· εἰς δὲ ἄνθρωπος εὐκόλως ἔμπορεῖ ἑκατὸν νὰ διοικῆ. Ὁ ἀλιεὺς φέρει αὐτοὺς ἔξω εἰς τὴν λίμνην, ἀτάρχωος ἐπὶ τοῦ πλοιαρίου καθήμενος, καὶ μεθ' ὑπομονῆς τὰς διαταγὰς περιμένοντας. Φθάσαντες εἰς τὸν ἀρμόδιον τόπον, ἅμα τὸ πρῶτον σημεῖον δοθῆ, πετώσιν ἕκαστος εἰς διάφορον μέρος, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ διωρισμένου καθήκοντος. Εἶναι δὲ τερπνότατον νὰ βλέπῃ τις πόσον εἰδημόνως μοιράζονται τὴν λίμνην ἢ τὴν

διώρυγα, όπου έχουν να οφηρεύσωσι. Διώκουν τῆδε κάκεισε, βυθίζονται, αναβαίνουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἑκατοντάκις, ἕωσού, τέλος, νὰ εἰρῶσι τὸ θῆραμά των. Τότε πιάνουν αὐτὸ ἀπὸ τὴν μέσσην μὲ τὸ ράμφος, καὶ τὸ φέρουν εἰς τὸν δεσπότην. Ὅποτεν ἴναι ὁ ἰχθύς παραπολὺ μεγάλος, βοηθοῦνται ἀμοιβαίως· εἰς τὸν πιάνει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, ἄλλος ἀπὸ τὴν οὐράν, καὶ τοιουτοτρόπως μετακομίζουσι αὐτὸν εἰς τὸ πλοιάριον. Ἐκεῖ ὁ πλοίαρχος ἐκτείνει ἐν τῶν μακρῶν αὐτοῦ κωπίων, ὅπου καθίζοντες, ἐλευθεροῦνται ἀπὸ τὸ βῆρος των, ἔπειτα δὲ πετῶσιν ἐκ νέου εἰς ζήτησιν ἄγρας. Ὅταν φανῶσι κοπιασμένοι, τοὺς ἀφίνει ὀλίγον νὰ ἀναπαυθῶσιν· ἀλλὰ ποτὲ δὲν τρέφονται πρὶν τελειώσωσι τὸ ἔργον. Πάντα, ἐνώσω ἀλιεῖουν, ἔχουν δακτύλιον περὶ τὸν λάρυγγα, ἵνα νὰ μὴ καταπίνωσι τὸ θῆραμά των· ἐπειδὴ ἀλλῶς ἤθελαν χορταίνεσθαι διαμίας, καὶ παύειν ἀπὸ τὴν ἄγραν ἅμα ἐγέμιζαν τὴν κοιλίαν.

Ἀφ' ὅλων τοὺς ὄρνεις καλῆτερος ἀλιεὺς εἶναι ὁ φαλακροκόραξ· μολονότι δὲ παχὺς καὶ βαρὺς ἀπὸ τὸ πάμπλου φαγητόν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον ὅμως περιίπταται. Δὲν ὑπάρχει θάλασσα πλέον διασκεδαστικόν, παρ' ἰστάμενός τις ἐπὶ βράχου τῆς παραλίας νὰ βλέπῃ αὐτὸν καταβαίνοντα ἐξ ὕψους, καὶ δίνοντα κατόπιν τοῦ θηρευομένου ἰχθύος. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως, πρέπει νὰ μὴ εὐρίσκειται τὸ θῆραρον βαρύτερα παρ' ὅσον ἡ ὀρμη τῆς καταβάσεως ἰκανοποιεῖ τὸν φαλακροκόρακα νὰ δύσῃ· καθότι τὸ πτηνὸν τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ νὰ κινῆται τόσον ταχέως ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὅσον ὁ ἰχθύς δύναται νὰ κολυμβᾷ. Σπανίως, μ' ὅλα ταῦτα, κάμνει ἀτυχῆ δύσιν· πολλάκις δὲ βλέπεται βαρῶς ὑψόμενος, μετὰ ἰχθύος μεγαλητέρου παρ' ὅσον εὐκόλως ἐμπορεῖ νὰ καταφάγῃ. Συμβαίνει δὲ καὶ ποτε νὰ πιάσῃ τὸν ἰχθύν ὁ φαλακροκόραξ ἀπὸ τὴν οὐράν· καὶ τότε τὰ πτερύγια ἐμποδίζουσι εὐκόλως νὰ τὸν καταρροφήσῃ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσηί, βλέπεται ὁ ὄρνις τινάσσωσιν τὸ θῆραρον ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πολλὰ ἐπιδεξιῶς πιάνων αὐτὸ, ἐνῶ καταβαίνει, ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ἄκραν, καὶ οὕτω μετ' εὐκολίας καταπίνων τὸν ἰχθύν.

Τῶν ἐντόμων ἡ εὐκίνησις καὶ δύναμις εἶναι πασίγνωστοι. Οἱ μύρμηκες δύνανται νὰ σηκώσωσι φορτία τεσσαρακοντάκις ἢ πενηκοντάκις βαρύτερα ἑαυτῶν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Λινναίου, ἡ μηλολόγη, σχετικῶς πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῆς, εἶν' ἕξαις τοῦ ἵππου δυνατωτέρα· καὶ ἂν ὁ ἐλέφας εἶχε κατ' ἀναλογίαν τὴν ἰσχύν, ὅσην ὁ ἐλάφιος κἀνθρακος, ἠδύνατο πρόρριζα νὰ ἀνασπᾷ τὰ μεγαλήτερα δένδρα, καὶ, ὡς οἱ γίγαντες τῆς μυθολογίας, νὰ ρίπτῃ βράχους ἐμμεγέθεις κατὰ τῶν ἰχθύων αὐτοῦ.

Οἱ Αἰτοχοῶνες Ἰνδοὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἶναι εἰς τὸ ἄκρον φιλόξενοι· προσυμμότατα δίδουσι τροφήν καὶ ποτόν εἰς τὸν ξένον ὁδοιπόρον. Ἰνδὸς γυμνὸς καὶ διὰ τὸ κνηγίον ὠπλισμένος, ἐμβαίνειν εἰς καλύβην, λέγει

πρὸς τὸν ἡμικοιμισμένον αὐτῆς κύριον, ὅστις ποτὲ ἴσως ἀρχήτερα δὲν ἴδεν αὐτὸν, "Ἠλθα!" ὁ ἄλλος σοβαρῶς ἀποκρίνεται, "Κάθισε!" καὶ τροφή καὶ κατάλυμα προσφέρονται ἀμέσως.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΕἰΣ ΤΗΝ ΑἴΓΙΑΙΑΝ.—Εὐγενὴς Ἀγγλος ἔκαμε πρὸ μικροῦ συμπόσιον εἰς ὄλους τοὺς γέροντας, ὅσοι ἑκατοίκουσι ἐντὸς πέντε μιλίων ἀπὸ τὴν κώμην, ὅπου αὐτὸς διέτριβε. Τὸν ἀριθμὸν ἦσαν εἴκοσι, οἱ δὲ χρόνοι αὐτῶν ἐσυμποσοῦντο εἰς 1,667. Ὁ νεώτερος ἦτον ἐβδομήκοντα δύο, ὁ δὲ πρεσβύτερος ἐννεήκοντα ἑπτὰ. Μεταξὺ τῶν σεβασμιῶν πατριαρχῶν ἦτον εἰς, ὁ ὁποῖος ἐστάθη εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Γιβραλτάρ, 1779· ἄλλος τις εἶχεν ἀξιώσῃν νὰ ἴδῃ ἑπτὰ τρισέγγονα· καὶ ἄλλος, τοῦ ὁποῖου ὁ πατήρ, ζῶν ἐπὶ Κρομμυελλίον, ἐνυμφεῦθη καὶ δευτέρον ἐ6 ἐτῶν ἡλικίας, τὸ 1743· ὁ μῖός του Ἰάκωβος ἐγεννήθη Μάρτιον, 1744· μετὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ ὁ γέρον ἐξῆσεν ἑνδεκα χρόνους· ὁ υἱὸς του (ὁ παρευρισκόμενος πρεσβύτερος) ἦτον 95 τὸν τελευταῖον Μάρτιον.

ΝΕΩΣΤΙ ἐξεδόθη εἰς τὴν Πάνορμον τῆς Σικελίας ἐφημερίς διὰ τοὺς τυφλοὺς. Τὸ χαρτίον τυπόμεται μόνον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, εἰς τρόπον ἵνα τὰ γράμματα ἐξέχουσι ἐκ τοῦ ἄλλου· ἀναγινώσκουσι δὲ οἱ τυφλοὶ, περνώντες τοὺς δακτύλους ἄνωθεν τῶν στίχων. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπιγράφεται, Π Consolatore dei Ciechi.

ΜΕΤΑΞΥ τοῦ 1815 καὶ τοῦ 1835 ἠύξησεν ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀπὸ 29,500,000 εἰς 33,500,000. Ἀναλόγως ἠύξησε καὶ ἡ ποσότης τῶν γεννημάτων. Τὸ μὲν 1815 ἐσυμποσοῦντο εἰς 30,460,000 ἑκατόλιτρα· τὸ δὲ 1835 εἰς 41,684,971, ἐτησίως.

ΑΠΟΦΕΥΓΕ τοὺς δόγματα ὀλέθρια ζητούντας νὰ ἐνσταλάξωσι εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, μὲ πρόφασιν ὅτι τάχα ἐξηγοῦν τὰ τῆς φύσεως. Ἀνατρέποντες, καταστρέφοντες, καταπατοῦντες πᾶν ὅ,τι χρεωστῆ· ὁ ἀνθρώπος νὰ σεβάζεται, στεροῦν τοὺς τεθλιμμένους τῆς παρηγορίας αὐτῶν ἐν καιρῷ δυστυχῶν· ἀφαιροῦν ἀπὸ τοὺς πλουσίους καὶ δυνατοὺς τὸν μόνον χαλινὸν εἰς τὰ πάθη των· ἐκρίζουσι ἀπὸ τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας τὸν φόβον τῆς κακίας, τὴν ἐλπίδα τῆς ἀρετῆς· ἔπειτα δὲ σεμνύνονται ὡς εὐεργετῆς τῆς ἀνθρωπότητος! Ἡ ἀλήθεια, τολμοῦν νὰ λέγωσιν, οὐδέποτε εἶναι βλαβερὰ. Κατὰ τοῦτο εἶμαι σύμφωνος· αὐτὸ δὲ τοῦτο, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἀποδεικνύει ὅτι ὅσα αὐτοὶ διακηρύττουσι δὲν εἶναι ἀλήθεια.

Τῆς γυναικὸς τὸ χαριέστατον κόσμημα περιγράφεται ὅπου αἱ καλάι τοῦ στυμοῦ ποτὲ δὲν ἤθελαν ὄνειρευθῆν, —εἰς τὸ τέταρτον ἐδάφιον τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῆς πρώτης Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου· — ΠΡΑΤ καὶ ΗΕΥΧΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.